

- a) denne udfører forvaltningsvirksomhed, og ikke kun rådgivningsvirksomhed, eller såfremt
- b) ydelsen efter sin art adskiller sig fra andre ydelser på grund af et karakteristisk kendetegn for afgiftsfrihed i henhold til denne bestemmelse, eller såfremt
- c) virksomheden udøves i henhold til delegation som omhandlet i artikel 5g i direktiv 85/611/EØF⁽²⁾ med senere ændringer.

- (¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF af 21.1.2002 om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med henblik på en regulering af administrationselskaber og forenklede prospekter (EFT L 41, s. 20).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 6. juni 2011 — Concepción Salgado González mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sag C-282/11)

(2011/C 269/46)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Concepción Salgado González

Sagsøgt: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i overensstemmelse med fællesskabsmålene i artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i artikel 3 i Rådets forordning nr. 1408/71⁽¹⁾ af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Den Europæiske Union og med ordlyden af bilag VI, rubrik D, punkt 4, til forordning nr. 1408/71, at fortolke bilag VI, rubrik D, punkt 4, således at den ved beregningen af den spanske teoretiske ydelse på grundlag af den forsikredes faktiske bidragsbasis i årene umiddelbart forud for indbetalingen af det sidste bidrag til den spanske sociale sikring opnåede sum divideres med 210, der er den divisor, der er fastsat for fastlæggelse af beregningsgrundlaget for alderspension i henhold til artikel 162, stk. 1, i den almindelige lov om social sikring?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares benægtende: Er det i overensstemmelse med fællesskabsmålene i artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i artikel 3 i Rådets forordning nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på

arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Den Europæiske Union og med ordlyden af bilag VI, rubrik D, punkt 4, til forordning nr. 1408/71 at fortolke bilag VI, rubrik D, punkt 4, således at den ved beregningen af den spanske teoretiske ydelse på grundlag af den forsikredes faktiske bidragsbasis i årene umiddelbart forud for indbetalingen af det sidste bidrag til den spanske sociale sikring opnåede sum divideres med antallet af år, hvor der er indbetalt bidrag i Spanien?

- 3) Hvis det andet spørgsmål besvares benægtende, og uanset om det første spørgsmål besvares bekræftende eller benægtende: Finder bilag XI, rubrik G, punkt 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004⁽²⁾ af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger i det tilfælde, der undersøges i den foreliggende sag, analog anvendelse med henblik på at opfylde fællesskabsmålene i artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i artikel 3 i Rådets forordning nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Den Europæiske Union, og er det som følge af denne anvendelse muligt at tilbagelægge bidragsperioden i Portugal med den bidragsbasis i Spanien, som i tid mest tilnærmer sig den pågældende tidsperiode, under hensyn til udviklingen i forbrugerpriserne?
- 4) Hvis det første, andet og tredje spørgsmål besvares benægtende: Hvis ingen af de fortolkninger, der er fremført tidligere, er helt eller delvist korrekte, hvilken fortolkning kan der da anlægges af bilag VI, rubrik D, punkt 4, til Rådets forordning nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Den Europæiske Union, som, idet den er nyttig for løsningen af den undersøgte tvist i den foreliggende sag, er mere i overensstemmelse med fællesskabsmålene i artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i artikel 3 i forordning nr. 1408/71 af 14. juni 1971 og med ordlyden af bilag VI, rubrik D, punkt 4?

(¹) EFT 1971 II, s. 366.

(²) EUT L 166, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundeskommunikationssenat (Østrig) den 8. juni 2011 — Sky Österreich GmbH mod Österreichischer Rundfunk

(Sag C-283/11)

(2011/C 269/47)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundeskommunikationssenat

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sky Österreich GmbH

Sagsøgt: Österreichischer Rundfunk

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 15, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) ⁽¹⁾ forenelig med artikel 17 og 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt med artikel 1 i tillægsprotokol nr. 1 til konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »første tillægsprotokol«)?

⁽¹⁾ EUT L 95, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 15. juni 2011 — Staatssecretaris van Financiën mod Gemeente Vlaardingen

(Sag C-299/11)

(2011/C 269/48)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Gemeente Vlaardingen

Præjudicielt spørgsmål

Skal sjette direktivs ⁽¹⁾ artikel 5, stk. 7, in initio, og litra a), læst i sammenhæng med dette direktivs artikel 11, punkt A, in initio, stk. 1, litra b), fortolkes således, at en medlemsstat kan opkræve moms af den afgiftspligtiges anvendelse af et ikke rørligt gode til en brug, der ikke er afgiftspligtig, såfremt

— dette ikke rørlige gode består af et (bygning)værk, der af tredjemand mod vederlag og i opdrag af den afgiftspligtige er frembragt på den afgiftspligtiges grundstykke, og

— den afgiftspligtige forinden anvendte grundstykket til (samme) momsfrie brug i sin virksomhed og derfor ikke tidligere fradrog moms for sit eget grundstykke,

med den følge, at der opkræves moms af (værdien af) den afgiftspligtiges grundstykke?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Appel iværksat den 20. juni 2011 af Deichmann SE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. april 2011 i sag T-202/09 — Deichmann SE mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-307/11 P)

(2011/C 269/49)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Deichmann SE (ved Rechtsanwalt O. Rauscher)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen afsagt af Retten for Den Europæiske Union den 13. april 2011 i sag T-202/09 ophæves.

— Afgørelsen truffet den 3. april 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 224/2007-4 annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er iværksat til prøvelse af Rettens dom, hvorved appellants påstand om annullation af afgørelsen truffet den 3. april 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked vedrørende afslag på appellants ansøgning om registrering af et figurmærke, der gengiver et bøjet bånd omgivet af stiplede linjer, ikke blev taget til følge. Der var indgivet ansøgning om varemærkebeskyttelse for klasse 10 (»ortopædsko«) og klasse 25 (»sko«) i Nicearrangementet.

Den anfægtede afgørelse er i strid med 7, stk. 1, litra b), og artikel 74, stk. 1, første punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (herefter »varemærkeforordningen«).

Afgørelsen er baseret på den urigtige opfattelse, at den omstændighed, at der blot foreligger en mulighed eller en sandsynlighed for, at det omhandlede tegn anvendes på en sådan måde, at det ikke har særpræg, er tilstrækkelig til at det kan afvises, at varemærket i sin helhed har særpræg. Imidlertid er allerede en ikke fjernliggende mulighed for, at varemærket anvendes på en sådan måde, at det har særpræg, faktisk tilstrækkelig for at overvinde den registreringshindring, der består i manglende særpræg. Dette følger af en sammenligning mellem varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b), og ordlyden af varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), og udgør nu et fast princip i retspraksis fra den tyske Bundesgerichtshof og Bundespatentgericht.